

KRAJSKÝ ÚŘAD

MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ

28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj.: MSK 551/2023
Sp. zn.: DSH/616/2023/Slo
067.1 V5
Vyřizuje: Mgr. Eva Slováčková
Odbor: Odbor dopravy
Telefon: 595 622 459
Fax: 595 622 126
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 21. 2. 2023

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy (dále „krajský úřad“), v přenesené působnosti na základě § 67 odst. 1 písm. a) zák. č. 129/2000 Sb., o krajiích, a § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, na základě odvolání obviněného [redacted] zastoupeného *JUDr. Petrem Janem Bakešem*, advokátem se sídlem U Olší 280, Velký Borek, přezkoumal rozhodnutí Městské policie Ostrava ze dne 15. 12. 2022, čj. SMO/827431/22/MP, sp. zn. S-SMO/621931/22/MP, o obnově řízení podle § 100 odst. 2 správního řádu, týkající se příkazového bloku ze dne 13. 7. 2022, č. A 0428121, série BA/2017, a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání **zamítá** a napadené rozhodnutí se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Obviněný podal dne 19. 9. 2022 u žádost o obnovu řízení ve věci shora uvedeného příkazového bloku, kterým byl uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 11 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, jehož se dopustil tím, že dne 13. 7. 2022 v době od 13:05 do 13:55 hodin na ul. Štítného x Přemyslovců v Ostravě jako řidič motorového vozidla tov. zn. Volkswagen, RZ: [redacted] stál na vyhrazeném parkovišti pro vozidla označená parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením bez tohoto označení, čímž porušil § 67 odst. 8 zákona o silničním provozu. Za přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 500 Kč.

Napadeným rozhodnutím správní orgán žádost obviněného zamítl.

V řádně a včas podaném odvolání obviněný výslovně uvádí, že „nezpochybňuje svou ochotu projednat přestupek ve zkráceném řízení“, avšak domníval se, že je postihován jako provozovatel vozidla. Opakovaně popisuje okolnosti, které předcházely projednání přestupku, resp. podpisu příkazového bloku, opakovaně zdůrazňuje, že na něj byl strážníky činěn nátlak pod pohrůžkou, že mu nebude vydáno vozidlo. Dále namítá, že z napadeného rozhodnutí nevyplývá, proč neměl v řízení úspěch, z jakých podkladů správní orgán vycházel a proč nebyly provedeny obviněným navrhované důkazy. Navrhuje rozhodnutí zrušit a věc vrátit k novému projednání.

Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

V napadeném rozhodnutí je obsáhle citováno usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, čj. 1 As 21/2010-65, jehož právní věta zní: „*Obnova řízení na žádost účastníka podle § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, přichází v úvahu u přestupku, který byl vyřízen v blokovém řízení postupem podle § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení.*“ Tato judikatura je plně použitelná i po 1. 7. 2017, kdy nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, neboť právní úprava příkazu na místě je v zásadě obdobná jako předchozí úprava blokového řízení a vychází ze shodných principů. Z usnesení vyplývá, že v blokovém řízení (nyní příkaz na místě) se dokazování neprovádí, tudíž pak v rámci obnovy řízení nelze jakkoli přezkoumávat zjišťování skutkového stavu.

Proto jedinou relevantní okolností, kterou bylo v řízení o obnově třeba zkoumat, je právě a jen otázka udělení souhlasu s projednáním přestupku v příkazním řízení. Podle krajského úřadu se městská policie touto otázkou podrobně zabývala a správně dospěla k závěru, že obviněný takový souhlas udělil. Skutkový stav se zde zásadně nepřezkoumává, neboť u příkazu na místě se dokazování neprovádí, proto se jím také správní orgán nezabýval a nebude tak činit ani krajský úřad.

Z uvedeného také vyplývá, že jediným relevantním podkladem pro obnovu řízení je – kromě žádosti obviněného – předmětný příkazový blok. Jeho obsah je v rozhodnutí popsán, přičemž obviněný pravost svého podpisu na bloku nerozporuje.

Krajský úřad se zcela ztotožňuje s názorem městské policie, vyjádřeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí a podpořeným odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2013, čj. 4 As 86/2013-35. I kdyby totiž bylo pravdivé tvrzení obviněného, že mu strážníci sdělili, že pokud nezplatí pokutu za přestupek, nebude mu vydáno vozidlo, které bylo odtazeno, nemohlo by to být v žádném případě srovnáváno s hrozbou fyzického nátlakem či bezprávnou výhrůžkou. Pokud by tedy strážníci skutečně takto jednali (což však vyplývá pouze z tvrzení obviněného), mohl obviněný použít jiné prostředky (např. stížnost), jak se domoci vydání vozidla. Nicméně nebyl nucen proti své vůli podepsat příkazový blok.

To je tedy důvod, proč k tomu správní orgán neprováděl žádné důkazy, což z celého kontextu rozhodnutí jednoznačně vyplývá přinejmenším konkludentně. V žádosti obviněný provedení konkrétních důkazů nenavrhoval; pokud jde o osobu údajného řidiče – jehož obviněný v žádosti identifikoval, ačkoli jeho totožnost strážníkům odmítal sdělit – výsledkem této osoby nelze zjistit pro věc podstatné skutečnosti (ohledně udělení souhlasu s projednáním přestupku v blokovém řízení), neboť se u projednávání přestupku nenacházela. Jak již bylo výše uvedeno, skutkový stav se v řízení o obnově příkazového bloku nepřezkoumává; také v tomto ohledu je proto výslech uvedeného svědka nadbytečný. Krajský úřad tedy neshledává napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.

Obviněnému nic nebránilo projevit nesouhlas s předestřeným skutkovým stavem, nesouhlasit s projednáním přestupku příkazem na místě a trvat na jeho projednání ve standardním správním řízení, tím spíše, pokud tvrdí, že nebyl jeho pachatelem. Jestliže obviněný podepsal příkazový blok, jímž je uznán vinným z přestupku, přestože ho podle svého tvrzení ve skutečnosti nespáchal, pak jde takové jednání pouze k jeho tíži, neboť skutkový stav popsáný v příkazovém bloku nelze po právní moci příkazu na místě nijak

přezkoumávat. Obviněný přitom nepochybně, že příkazový blok vlastnoručně podepsal, dokonce i v odvolání výslovně uvádí, že byl ochoten projednat přestupek ve zkráceném řízení.

Pokud obviněný namítá, že měl za to, že je postihován jako provozovatel vozidla, pak toto tvrzení je v přímém rozporu s obsahem bloku, ve kterém je identifikován jako fyzická osoba, zatímco provozovatelem vozidla je podle jeho tvrzení společnost s ručením omezeným. Pokud je tato námitka myšlena tak, že nevěděl, jakou skutkovou podstatu označuje právní kvalifikace na bloku uvedená, pak lze opět pouze říci, že pokud obviněný nebyl s obsahem bloku srozuměn, nebyl nucen ho podepsat.

Krajský úřad tedy uzavírá, že jediný důvod, pro který je podle ustálené judikatury možné obnovit řízení ukončené příkazem na místě (tj. účinné zpochybnění souhlasu obviněného z přestupku s projednáním přestupku v příkazním řízení), není v daném případě naplněn.

S ohledem na shora uvedené krajský úřad odvolání obviněného zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil, neboť neshledal důvod k jeho zrušení či změně.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Eva Slováčková
právník oddělení dopravně správních agend
odbor dopravy

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:	v zastoupení JUDr. Petr Jan Bakeš
2. Na vědomí:	Městská policie Ostrava

Toto rozhodnutí ze dne 21. 2. 2023, čj. MSK 551/2023, nabylo právní moci dne 21. 2. 2023. Doložku právní moci vyznačila Mgr. Eva Slováčková dne 24. 2. 2023.